

ÎNCHEIERE

07 iunie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Ion Druță
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Vornicoi Gheorghe, reprezentat de avocatul Botezatu Gheorghe

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vornicoi Gheorghe împotriva Anastasiei Teslaru și lui Botnari Vasile cu privire la anularea contractului de donație și partajarea bunurilor,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2017 prin care a fost respins apelul declarat de Vornicoi Gheorghe, reprezentat de avocatul Botezatu Gheorghe și menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 04 martie 2014 prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă :

La data de 15 octombrie 2012, Vornicoi Gheorghe, reprezentat de avocatul Botezatu Gheorghe a depus cerere de chemare în judecată împotriva Anastasiei Teslaru cu privire la partajarea bunurilor.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că începând cu anul 2003, s-a aflat cu pârâta în relații de concubinaj, fapt confirmat prin nașterea copilului - Vornicoi Gabriel. În cadrul concubinajului părțile au locuit pe str. Cărămidarilor, mun. Chișinău.

Afirmă că în timpul concubinajului a procurat și a înregistrat pe numele Anastasiei Teslaru un automobil microbuz pentru pasageri de model „Mercedes Sprinter”, cu nr/î C MS 435.

Menționează reclamantul că tot în cadrul concubinajului, din mijloace proprii, a obținut documentele pentru construcția unei case de locuit și a organizat lucrările de construcție a casei care nu a fost dată în exploatare și care la moment reprezintă o construcție nefinalizată.

Relatează reclamantul că de la începutul relației cu pârâta și până în prezent, activează în câmpul muncii în calitate de șofer de microbuz, iar Teslaru Anastasia predominant nu a lucrat. Astfel, cheltuielile comune, inclusiv cele ce țin de întreținerea copilului, au fost acoperite de reclamant.

Insistă că atât automobilul, cât și imobilul au fost dobândite din mijloacele reclamantului în cadrul relației de concubinaj, dar având încredere în pârâtă, a permis ca bunurile să fie înregistrate pe numele ei.

Reiterează că în anul 2010, din cauza lipsei resurselor financiare au început certurile cu pârâta Teslaru Anastasia, iar dânsul a oprit procesul de finalizare și recepție a casei.

Sușține că relațiile lor s-au agravat în luna august a anului 2012, când reclamantul a fost dat afară din casă, hainele și obiectele lui personale au fost aruncate, cheile de la automobil i-au fost luate cu forță. Din acel moment, pârâta îi blochează accesul la bunurile comune, inclusiv la automobil și la imobil.

Astfel solicită reclamantul încasarea de la pârâtă în beneficiul său a contravalorii a 50% din prețul de piață al automobilului de model „Mercedes Sprinter”, nr./î C MS 435 și a contravalorii a 50% din prețul de piață al imobilului (construcție nefinalizată) din str. Cărămidarilor 51, mun. Chișinău.

Ulterior, la data de 23 noiembrie 2012, Vornicoi Gheorghe, reprezentat de avocatul Botezatu Gheorghe a depus cerere suplimentară, prin care a solicitat atragerea lui Botnari Vasile în calitate de copârât.

În motivarea cererii suplimentare reclamantul a indicat că imobilul din str. Cărămidarilor 51, mun. Chișinău amplasat pe terenul cu nr. cadastral 0100307.170, cât și însuși terenul a fost dobândit din mijloace proprii de el în timpul relației de concubinaj cu Teslaru Anastasia.

Reclamantul a mai invocat că prin contractul de donație din data de 29 august 2012, Teslaru Anastasia a donat fratelui său, Botnari Vasile, terenul din strada Cărămidarilor 51, mun. Chișinău cu bunurile imobile de pe acesta, contract pe care reclamantul îl apreciază ca fiind un act juridic încheiat cu scopul de a-1 priva pe el de proprietatea sa.

Își întemeiază pretențiile în baza art. art. 207, 217, 221, 346, 366, 369, 827, 835, 1342, 1352 Cod civil.

Solicită reclamantul anularea contractului de donație nr. 7303 din 29 august 2012 încheiat între Teslaru Anastasia și Botnari Vasile și încasarea de la Teslaru Anastasia în beneficiul lui Vornicoi Gheorghe a contravalorii a 50% din prețul de piață al automobilului de model „Mercedes Sprinter”, nr./î C MS 435 și a contravalorii a 50% din prețul de piață al imobilului (construcție nefinalizată) din str. Cărămidarilor 51, mun. Chișinău.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 04 martie 2014 acțiunea a fost respinsă, ca fiind neântemeiată și nefondată pe probe.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2017 a fost respins apelul declarat de către Vornicoi Gheorghe, reprezentat de avocatul Botezatu Gheorghe și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 04 martie 2014.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut prevederile art. art. 315 alin. (1), 316 alin. (1), (2), 320 alin. (2), 329, 344 alin. (1) Cod civil.

Cu referire la normele legale citate și în coraport cu materialele pricinii, instanța de apel a relevat că la materialele cauzei nu au fost acumulate probe, care ar demonstra faptul, că reclamantul Vornicoi Gheorghe a contribuit cu mijloace bănești la achiziționarea materialelor de construcție pentru ridicarea casei amplasate pe terenul din

str. Cărămidarilor 51, mun. Chișinău, iar faptul că ultimul ar fi contribuit cu munca proprie la construcția casei în timp ce se afla în relații de concubinaj cu pârâta, nu-i permite să obțină dreptul de coproprietate asupra unei cote-părți din această construcție.

În aceste circumstanțe instanța de apel a conchis că nu poate fi apreciată ca probă invocarea apelantului la cununia religioasă care a avut loc la data de 02 februarie 2003, întrucât aceasta nu poate servi ca temei de a fi recunoscut ca coproprietar al imobilului.

Instanța de apel a reiterat că potrivit Adeverinței cu nr. 2576 VP din 16 noiembrie 2012, eliberată de ÎS „CRIS Registru”, Direcția înregistrare a transportului și calificarea conducătorilor auto, autobuzul de model „Mercedes 316 CDI” nr./î C MS 435, de la data de 13 decembrie 2007 este înmatriculat după Teslaru Anastasia.

Astfel, instanța de apel a conchis că Vornicoi Gheorghe nu a prezentat probe incontestabile și pertinente ce ar demonstra faptul, că ar fi cumpărat automobilul sau ar fi contribuit prin surse bănești la achiziționarea acestui mijloc de transport.

În ceea ce ține de afirmațiile reclamantului, precum că temei de recunoașterea ca coproprietar al automobilului „Mercedes Sprinter” nr./î CMS 435 îl constituie faptul că a posedat și a folosit automobilul litigios, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate și lipsite de consistențe juridice. Or, chiar și în situația când reclamantul a posedat și a folosit automobilul în nume propriu, aceasta nu presupune existența dreptului de proprietate asupra bunului dat. Așa cum prevede art. 315 alin. (1) Cod civil, proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului. Însă, Vornicoi Gheorghe nu putea dispune din nume propriu de un bun ce nu-i aparține.

La data de 28 martie 2017, Vornicoi Gheorghe, reprezentat de avocatul Botezatu Gheorghe a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că bunurile, partajarea cărora o solicită, au fost procurate de părți în perioada concubinajului, când de fapt formau o familie.

Remarcă că în legislația europeană, concubinajul este recunoscut și comparat cu căsătoria oficială, însă în Republica Moldova, concubinajul este tratat ca un contract de societate civilă.

Insistă, că prin prisma art. art. 346 alin. (1), 1342 alin. (3) Cod civil, instanțele de judecată urmau să constate că recurentul și intimata Teslaru Anastasia dețin de fapt drept de proprietate comună pe cote-părți asupra bunurilor dobândite în timpul concubinajului.

Consideră că instanța de apel nu a apreciat faptul că automobilul a fost cumpărat de banii recurentului, și s-a limitat doar la susținerea poziției intimaților.

Invocă că instanța de apel nu a aplicat legea care trebuia aplicată, și anume nu a aplicat art. art. 207, 217, 221, 346, 827, 835, 1342 Cod civil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

La caz, se constată că decizia instanței de apel din 26 ianuarie 2017, a fost expediată în adresa recurentului la data de 13 februarie 2017, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire nr. 1132 (f. d. 74, vol. II), și a fost recepționată la data de 02 martie 2017, fapt confirmat prin ștampila de intrare cu data aplicată pe plic (f. d. 81, vol. II).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la data de 28 martie 2017, în termen.

La data de 27 aprilie 2017, în adresa intimațiilor Teslaru Anastasia și Botnari Vasile a fost expediată copia recursului declarat de către Vornicoi Gheorghe, reprezentat de avocatul Botezatu Gheorghe cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

La data de 17 mai 2017, intimata Teslaru Anastasia a depus referință la recursul declarat de către Vornicoi Gheorghe, reprezentat de avocatul Botezatu Gheorghe, prin care a solicitat ca recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 26 ianuarie 2017 să fie considerat inadmisibil, dat fiind faptul că nu corespunde temeiurilor prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) CPC.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Vornicoi Gheorghe, reprezentat de avocatul Botezatu Gheorghe, este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Vornicoi Gheorghe, reprezentat de avocatul Botezatu Gheorghe, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Mai mult, argumentele invocate în recurs se axează asupra fondului cauzei, constituind o reproducere a celor aduse în cererea de apel și în cererea inițială de chemare în judecată.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Vornicoi Gheorghe, reprezentat de avocatul Botezatu Gheorghe, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Vornicoi Gheorghe, reprezentat de avocatul Botezatu Gheorghe, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Vornicoi Gheorghe, reprezentat de avocatul Botezatu Gheorghe, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Druță

Tamara Chișca-Doneva